

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
SEKRETARZ STANU

Warszawa, 1 marca 2021 r.

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
WYDZIAŁ KANCELARII JAWNYCH

Nr. 333 / WS

2021-03-02

v

v

Pan Jacek PAZIEWSKI

Sekretarz Komitetu Rady Ministrów
do spraw Cyfryzacji

e-PUAP

Dotyczy: opiniowania projektu dokumentu rządowego – Prawo komunikacji elektronicznej

Stanisław Tomk,

w odpowiedzi na pismo (znak DAIP.WOKRM.0102.116.1.2021), zgodnie z wymogami proceduralnymi, przekazuję tabelę uwag MON do projektu ustawy Prawo komunikacji elektronicznej przedłożonego do opiniowania przez Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji.

Załączniki 1 na 6 str.

Z poważaniem

Wojciech Skurkiewicz

Wojciech SKURKIEWICZ

Nazwa dokumentu:

**Prawo komunikacji elektronicznej
(projekt z dnia 15 lutego 2021 r.)**

Lp.	Organ wnoszący uwagi	Jednostka redakcyjna, do której wnoszone są uwagi	Treść uwagi	Propozycja zmian zapisu	Odniesienie do uwagi
1	MON	art. 54	Proponuje się po art. 54 dodać art. 54a w następującym brzmieniu (uwaga nr 72 z protokołu rozbieżności):	<p>„Art. 54a. 1. Nadzorowanie i koordynowanie całokształtu zagadnień związanych z:</p> <p>1) rozwojem, organizacją, funkcjonowaniem oraz rozbudową i modernizacją systemu telekomunikacyjnego zapewniającego wykonywanie działalności telekomunikacyjnej na potrzeby:</p> <p>a) komórek i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, w tym również jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w czasie ich użycia lub pobytu poza granicami państwa,</p> <p>b) jednostek organizacyjnych sił zbrojnych państw obcych i jednostek organizacyjnych innych zagranicznych organów państwowych, przebywających czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną - w przypadku posiadania możliwości technicznych,</p>	<p>Przeprowadzona analiza obowiązującego jeszcze aktu wykonawczego do obecnej ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne, tj. rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania działalności telekomunikacyjnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1669) wykazała, że zawiera ono regulacje, które w ocenie resortu obrony narodowej powinny zostać przeniesione do ustawy, tj. przepisy dotyczące wzajemnych praw i obowiązków organów administracji, w tym względem przedsiębiorców oraz określające zasady i formę współpracy jednostek tworzących wojskowy system telekomunikacyjny z sieciami przedsiębiorców telekomunikacyjnych i z jednostkami organizacyjnymi administracji państwowej prowadzącymi działalność telekomunikacyjną na potrzeby własne, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej.</p> <p>MON podtrzymuje dotychczasowe stanowisko odnośnie zasadności umieszczenia większości przepisów dotychczasowego rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczegółowych</p>

	warunków wykonywania działalności telekomunikacyjnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1669) w projekcie ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
<p>Zgodnie z § 2 Zasad techniki prawodawczej, ustawa ma wyczerpująco regulować daną dziedzinę spraw, nie pozostawiając poza zakresem swojego unormowania istotnych fragmentów tej dziedziny.</p> <p>W ocenie MON, po usunięciu z projektu przepisów dotyczących organizacji, koordynacji oraz wykonywania działalności telekomunikacyjnej na potrzeby Sił Zbrojnych RP i obcych sił zbrojnych projektowana ustawa nie spełni tego warunku.</p> <p>Należy zwrócić uwagę, że przepisy rozporządzenia z 2005 r. zaproponowane do przeniesienia do projektu PKE zawierają nie tylko regulacje wewnętrzne ale – przede wszystkim – regulacje dotyczące przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w tym zasad ich współpracy z użytkownikami rządowym (MON), w imieniu którego obowiązki wykonuje organizator wojskowego systemu telekomunikacyjnego.</p>	<p>Inicjatywa MC przetrucenia do bliżej nieokreślonej „ustawy sektorowej” kwestionowanych przepisów - której MON nie popiera - nie zdejmuje z MC odpowiedzialności, jako wnioskodawcy, a także z RCL, odnośnie wskazania właściwej legislacyjnie ustawy.</p>
<p>2) wykorzystywaniem sieci telekomunikacyjnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych - na potrzeby tego systemu, zwanego dalej „wojskowym systemem telekomunikacyjnym”</p> <p>- należy do organizatora wojskowego systemu telekomunikacyjnego.</p> <p>2. Organizator wojskowego systemu telekomunikacyjnego wskazuje, w drodze decyzji, Minister Obrony Narodowej.</p> <p>3. Wykonywanie działalności telekomunikacyjnej w wojskowym systemie telekomunikacyjnym polega na eksploatacji urządzeń i linii telekomunikacyjnych, a także udostępnianiu w wojskowym systemie telekomunikacyjnym usług telekomunikacyjnych dostarczanych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Wykonywanie działalności telekomunikacyjnej w wojskowym systemie telekomunikacyjnym nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podejmowaniu, wykonywaniu i zakończeniu takiej działalności.</p> <p>4. Wojskowy system telekomunikacyjny nie stanowi elementu publicznej sieci telekomunikacyjnej.</p> <p>5. Organizator wojskowego systemu telekomunikacyjnego lub podmioty określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 1 i pkt 2 współpracują z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi oraz użytkownikami rządowymi prowadzącymi działalność</p>	<p>W ocenie MON, żadna z ustaw poza PKE, szczególnie ustawa o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (której podmiot, przedmiot i zakres regulacji jest diametralnie inny), nie jest właściwą ustawą do umieszczenia w niej spornych regulacji.</p>

				<p><i>telekomunikacyjną na potrzeby własne, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej – na podstawie umów i porozumień.</i></p> <p><i>6. Wojskowy system telekomunikacyjny, w przypadku posiadania możliwości technicznych, może być wykorzystywany przez:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) jednostki organizacyjne nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej, działające na zasadach samofinansowania;</i> <i>2) przedsiębiorstwa państwowe, dla których Minister Obrony Narodowej jest organem założycielskim;</i> <i>3) organizacje społeczne i kombatanckie, współpracujące z komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Obrony Narodowej w zakresie obronności państwa;</i> <i>4) organy administracji publicznej, w celu umożliwienia współpracy w zakresie obronności i bezpieczeństwa państwa, w sytuacjach szczególnych zagrożeń, w tym wojny, kryzysów oraz zwalczania klęsk żywiołowych</i> <p><i>- na wniosek tych podmiotów.</i></p> <p><i>7. Organizator wojskowego systemu telekomunikacyjnego, w celu zapewnienia ciągłości wykonywania działalności telekomunikacyjnej przez wojskowy system telekomunikacyjny występuje do organu regulacyjnego w dziedzinie rynku usług telekomunikacyjnych i pocztowych o uzyskanie danych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej eksploatowanej lub używanej przez przedsiębiorców do telekomunikacyjnych,</i></p>	<p>Natomiast przepisy zaproponowane przez MON jako przeniesione do ustawy, takie jak:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) możliwość wykorzystania sieci telekomunikacyjnych przedsiębiorców na potrzeby resortu obrony narodowej, b) wskazanie że wojskowy system telekomunikacji nie stanowi sieci publicznej, c) obowiązek współpracy organizatora wojskowego systemu telekomunikacyjnego z przedsiębiorcami, d) możliwość wykorzystywania wojskowego systemu telekomunikacyjnego przez przedsiębiorców państwowych, których założycielem jest MON, stowarzyszenia kombatanckie czy instytucje administracji państwowej w celu umożliwienia współpracy m.in. w sytuacjach kryzysowych, e) możliwość występowania przez organizatora wojskowego systemu telekomunikacyjnego do przedsiębiorców o dane dotyczące infrastruktury na rzecz obronności państwa <p>- stanowią materię ustawową bezpośrednio powiazaną podmiotowo (regulacje dotyczące użytkownika rządowego oraz przedsiębiorców), przedmiotowo (obszar działalności telekomunikacyjnej) oraz funkcjonalnie (obowiązki przedsiębiorców na rzecz obronności) z ustawą procedowaną przez MC i nie ingerują w istotny sposób w samą konstrukcję projektu. Argument, że przepisy te mają w większości charakter organizacyjny jest nietrafiony, bowiem przywołana powyżej materia projektowanych przepisów wykracza poza kwestie organizacyjne.</p> <p>Natomiast fakt, że inny Minister (MSWiA) nie skorzystał z dotychczasowych uprawnień, jest jego</p>
--	--	--	--	--	--

przygotowania systemów łączności na potrzeby obronne państwa, w tym systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, w celu przeprowadzenia analizy potrzeb, warunków i sposobów udostępniania usług telekomunikacyjnych na rzecz obronności państwa, w tym realizacji zadań wynikających z obowiązku państwa gospodarza.

8. Podczas używania urządzeń radiowych, komórki i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane oraz jednostki organizacyjne sił zbrojnych państw obcych i jednostki organizacyjne innych zagranicznych organów państwowych, o których mowa w ust. 1:

- 1) wykorzystują częstotliwości lub zakresy częstotliwości uzgodnione i przydzielone przez jednostkę organizacyjną podległą Ministrowi Obrony Narodowej, właściwą w sprawach zarządzania częstotliwościami;
- 2) stosują się do wymagań eksploatacyjnych urządzeń lub systemu, w którym działają urządzenia.

9. Organizator wojskowego systemu telekomunikacyjnego, na podstawie wymagań technicznych i organizacyjnych Służby Kontrwywiadu Wojskowego, może zapewnić techniczne i organizacyjne warunki:

- 1) realizacji przez Służbę Kontrwywiadu Wojskowego czynności określonych w art. 31 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz.U. z 2019 r. poz. 687);

autonomiczną decyzją, która w tym zakresie nie jest argumentem w jakikolwiek sposób uprawniającym do wyłączenia tych przepisów z ustawy.

2	MON	art. 174	<p>Proponuje się w art. 174 nadać brzmienie ust. 1 (uwaga nr 51 z protokołu rozbieżności):</p>	<p>2) kontroli i utrwalania treści rozmów, o których mowa w art. 237 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 30).</p> <p>10. Organizator wojskowego systemu telekomunikacyjnego zapewnia warunki, o których mowa w ust. 1, przez przygotowanie, uruchomienie i eksploatację systemów technicznych, stosownie do przydzielonych środków budżetowych na ten cel, oraz zorganizowanie pracy personelu.</p> <p>11. Minister Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) sposób działania wojskowego systemu telekomunikacyjnego,</p> <p>2) rodzaje i zakres umów i porozumień, o których mowa w ust. 5 oraz podmioty właściwe do ich zawierania</p> <p>- uwzględniając konieczność zapewnienia realizacji zadań przez komórki i jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1."</p>	
				<p>„1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, a także podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania – z wyłączeniem właścicieli okablowania, o których mowa w art. 2 pkt 88 lit. a, b, d, e, g oraz h – pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji, na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, obowiązany jest zapewnić dostęp do tego okablowania wraz z powiązanymi zasobami, jeżeli powielenie tego okablowania</p>	<p>Przepisy zawarte w art. 174 nakładają, w określonych okolicznościach, obowiązek udostępnienia przedsiębiorcom okablowania, którego właścicielem jest także administracja rządowa. Zasoby te w dużej części mogą stanowić infrastrukturę na potrzeby bezpieczeństwa i obronności państwa, dlatego zasadne wydaje się wyłączenie wymogu obligatoryjnego udostępnienia tej infrastruktury przez użytkowników rządowych wymienionych w art. 2 pkt 88 lit. a, b, d, e, g oraz h.</p>

byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne.”

Ponadto należy zauważyć, że:

1. Sieci (okablowanie) w resorcie obrony narodowej są budowane ze środków finansowych z budżetu państwa przeznaczonych na obronność, tak więc nie powinny być wykorzystywane na cele innych podmiotów.
2. Jednostki organizacyjne resortu obrony narodowej np. WOT często znajdują się w obiektach współużytkowanych z innymi podmiotami. Przedsiębiorca telekomunikacyjny może chcieć wykorzystać w tym przypadku sieci resortu obrony narodowej (okablowanie) do realizacji usług dla innych podmiotów. Resort nie może wyrazić zgody na ich wykorzystanie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych do świadczenia usług dla innych podmiotów.
3. Większość wybudowanych sieci (okablowania) resortu obrony narodowej jest przeznaczona na potrzeby systemów niejawnych. Resort nie może wyrazić zgody na ich wykorzystanie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych do świadczenia usług dla innych podmiotów.
4. Obecnie obowiązujące akty prawne uniemożliwiają resortowi obrony narodowej wyrażanie zgody na wykorzystanie wojskowej infrastruktury telekomunikacyjnej na inne cele nie związane z bezpieczeństwem i obronnością (art. 5 pkt. 1 Prawa telekomunikacyjnego oraz par. 3 i 4 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania działalności telekomunikacyjnej).